

İşçinin Sesi Tuzla

Bizim davamız, ekmek davası!

İşçinin Sesi - Tuzla

Sayı: 1

Tersaneler; patronlar için cennet işçiler için cehennem!

Bizler 21. yüzyılda kuralsız çalışma koşullarının kol gezdiği, sömürünün yoğun olduğu biz işçiler için cehennem patronlar için cennet olan tersanelerde çalışmaktayız. Taşeronlaşmanın uzun yıllardan beri işçilere ne gibi kötü çalışma koşulları yarattığını en iyi biz işçiler hissetmekteyiz. Biz işçilere dayatmış olduğu kötü koşullar nelerdir? Taşeron, asıl işveren olan tersane patronunun bütün kirli ve pis işlerini üstlenerek çalıştığımız yerleri cehenneme çeviriyor. Geleceğimiz bunların iki dudağı arasında. Yani güvencesiz. Örneğin haftalık ve yıllık izin yok. İşe gittiğinde ücret aldığın bir sistem. Mesela gözümüzü kaynak aldığında ya da dumandan zehirlendiğimizde işe gidemezsek hemen ücretimiz kesiliyor. Taşeronun iş ekipmanlarını karşılaması gerekirken, tulum ayakkabı gibi temel gereksinimleri bile kendimiz karşıyoruz.

Biz işçiler tersanede sabit bir yerde çalışmıyoruz. Bir ay bir tersanede iş bitince başka tersanede başka başka taşeronlarda çalışıyoruz. Çalışma koşulları ağır olduğu gibi hemen hemen her gün iş kazası ve iş cinayetleri

ile yüz yüze geliyoruz. Evden çıkıp işe giderken acaba geri dönebilecek miyiz kaygısı taşıyoruz. Kanımız pahasına ürettiğimiz gemilere binen, sofralarını işçi kanıyla süsleyen patronlar bizlere güvenli çalışma koşullarını reva görmüyor. Tüm bunlara bir dur demek için tek silahımız örgütlenmektir. Biz işçiler örgütlenip yan yana gelebilirsek tersaneleri işçiler için cennete patronlar için cehenneme çevirebiliriz. Aksi takdirde biz işçiler için tersanelerdeki ilkel koşullar değişmeyecektir. O halde biz işçilerin kurtuluşu kendi eserimiz olacaktır.

Tuzla tersanelerinden bir işçi

Tersaneleri patronlara değil, işçilere sorsunlar!

Bir süre önce Kanal D Haber'de tersanelerin artık medyaya kapılarını açtığı ve yaklaşık bir buçuk yıldan beri iş cinayetlerinin olmadığı haberi yapıldı. Biz tersane işçileri olarak hem bu haberi yapan medyaya hem de röportaj veren tersane patronlarına soruyoruz. Bundan yaklaşık bir ay önce Kalkavan'a ait Sedef Tersanesi'nde 18 yaşında genç bir işçi arkadaşımızı tersaneler cehennemine kurban vermedik mi? Yine göstermelik söylemlerde bulunan tersane patronları sanki tersanelerde her şey günlük gülistanlık gibi röportaj yapıyorlar. Ama atladıkları bir şey var: Tersaneler hala güvencesiz ve kuralsız çalışma koşullarının yoğun yaşandığı, patronlar için cennet işçiler için cehennem olmaya devam etmektedir. Bizler bu kuralsız

çalışma koşullarında her gün sayısız iş kazalarıyla karşı karşıya kalıyoruz. Bir baret vermek iş güvenliği almak mıdır? Ağır sanayi olmasına rağmen çalışma saatleri hala 8 saat ve hala yevmiye usulü çalıştırılmaktayız. Yalanlarınıza parayla röportaj yapmış olduğunuz medya ve tersaneleri bilmeyen insanlar inanır. Hala cehennem tersanelerde Azrail kol gezmekte. Şimdi buradan soruyoruz, haber yapan medya ya haberi düzeltsin ya da bir ay önce ölen genç işçi arkadaşımızın ailesine sorsun tabutun nasıl gittiğini. Kısacası tersaneler cehennem, işçiler köle... Yalanlarınızı da, dayatmış olduğunuz kuralsız çalışma koşullarını da biz tersane işçileri öz örgütlülüğümüzle yıkacağız.

Tuzla tersane işçileri

Bir gün patronlara diz çöktüreceğiz!

Merhaba, ben bir mobilya fabrikasında taşeron işçi olarak çalışıyorum. Bu işe girmeden önce taşeronluk sisteminin insanlık dışı olduğunu biliyordum. Fakat artık işçileri sömürmenin en ileri noktası olduğuna birebir şahit oldum. Fabrikada 5-6 tane taşeron firma var. Bir de bunların altında taşeronluk yapan usta başları. Yani taşeronun taşeronu!

Fabrikanın patronu taşeron patronundan o da hem kendi işçilerinden hem de kendi altındaki taşeronlardan, onlar da kendi bünyesindeki işçilerden kısa zamanda fazla üretim istiyor. Fakat bizlerin de insan olduğumuz hiç akıllarına gelmiyor. Haftada üç gün zorunlu fazla mesaiye kalıyoruz. Bazen zorunlu olmadığımız günlerde de mesaiye kalıyoruz. Bazı günler çay molalarına çıkamıyor, öğle molalarımızı sadece yemek yiyecek kadar kullanabiliyoruz. Haftalık iznin ne demek olduğunu neredeyse unutacağız. Bir aydan fazladır izin kullanamayan arkadaşlarımız var. Kendi özel işlerimiz için ya da hasta olduğumuz için izin istediğimizde veya rapor aldığımızda, sanki ağır bir küfür

etmiş gibi surat asıyorlar. Geçenlerde pazar günü mesaiye gelmeyip haftalık izin hakkını kullanan birkaç arkadaşımız işten çıkartıldı.

Bu kadar ağır şartlarda çalıştırılmamıza rağmen, iş güvenliğine dair neredeyse hiçbir önlem yok. Benim çalıştığım taşeronda hepimizin boş zimmet tutanağında imzamız var, fakat çoğumuzda hiçbir koruyucu ekipman yok. İş güvenliği denetimi olacağı zaman bizi çalışma ortamımızdan uzaklaştırıyorlar ya da göstermelik ekipmanlar veriyorlar. Patronun misafiri geleceği zaman, bize normalde verilmeyen toz maskesi veriliyor ve takmazsak para cezası ile tehdit ediliyor.

Benim gibi birçok işçi arkadaşım da bu durumlardan rahatsız. Ancak bu rahatsızlık kendi aramızdaki söylenmelerin ve homurtuların dışına çıkmıyor. Bunun sebebi korku değil. İnançsızlık ve sendikalara olan güvensizlik. Ama benim inancım tam. Elbet bir gün tek vücut olup, bizim insan olduğumuzu unutan patronlara diz çöktüreceğiz!

Mobilya fabrikasında çalışan bir işçi

Biz kimiz?

* Bizler Tuzla ve civarında farklı tersanelerde, farklı fabrikalarda taşeron ya da kadrolu olarak çalışan işçileriyiz. Kim olursak olalım, nerede çalışırsak çalışalım çıkarlarımız ve amaçlarımız bir.

* Aynı sınıfın parçalarıyız. Sermayeye karşı işçilerin birliğini, sınıf uzlaşmasına karşı sınıf mücadelesini, sendikal örgütlenmeyi, sendikalarımızın patronlardan ve hükümetlerden bağımsızlığını, işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışmasını savunuyoruz.

Oku, okut, paylaş!

Haberlerinizi ve sorunlarınızı bizimle paylaşın, yayımlayalım!

Telefon: 0530 112 91 09